

ne peccati. **N**ūq̃ subtrahit oportu-
nitatē: nec tēptari patit infirmita-
tem. **N**ūq̃ virtutē donat resistēdi.
q̃d magis est: vt sc̃z tēptatōez sen-
tens viriliter agat: et nō cōsentiāt.
Nūq̃ affectōnem sanat: q̃d perfe-
ctissimū est. et in quo profus tēpta-
tio tollit: vt non solū nō cōsentiatur
ei: s̃ nec sentiat quidem.

De septem bonis spūs sc̃i cōtra se-
ptem vicia.

Sapientia vincit maliciā: dū
sathanā oterit dei virtus et
dei sapientia x̃ps. **A**ttingit ḡ a fine
ṽsq̃ ad finē fortiter. in celo quidem
deiciendo superbū: in mūdo super aū-
tō malignum: in inferno spoliando
auarū. **E**t disponit omnia suauiter.
in celo stātes angelos cōfirmando: in
mundo venūdātos redimēdo: in in-
ferno captiuos liberādo. **A**ut si me-
lus placet accipiamus hoc modo.
Ordinat apcedit acie. aduersus se-
ptem peccati gradus spūs septifor-
mis. **E**t primus cōtra negligentia
timor exurgit: nimirū ipse est. quo
cōcutit anima. animal discutit. du-
cit cōscientia. excutit sapor letalis: in-
cutit sollicitudo. **D**eniq̃ qui timet
deū nihil negligit: sed verē omnia
opera sua. **C**eterū vt grauior sit cō-
fictus squama squame iungit: et co-
micta sūt in humano corde negli-
gentia sui et curiositas ceterorum.
Triplex enim vt ait sapiens inco-
modū eicit de domo inhabitantes:
Fumus stillicidiū. malavxor. **N**ūq̃ ve-
ro hoc deerūt negligentis. **P**ropria
quidē qui negligit. fumū non abi-
git: vxorē nō corrigit: testū nō re-
ficit. **F**umāt peccata. nullo miseri-
cordie studio. nullis lacrimaz. vna

dis extincta: et fum⁹ ille teterim⁹
et intolerabilis. **M**alignaē volūtas
ipso neglectu quotidie deterior se-
metipsa. **S**tillat supermi iudicis inbi-
gnatio. ex defectu vtiq̃ caritatis:
que sola operit multitudinē pecca-
torū. **E**grebiat vtiq̃ foras necesse
est. et curiosius exteriora cōsideret q̃
sic interna despicit: p̃terita nō respi-
cit. p̃sentia nō inspicit: futura nō p̃-
spicit. **E**uidenē p̃inde curiositati pie-
tas abūsaē. quē illa a corde euocat.
ista reuocat. **P**rimūz pietas ipsa ē
cult⁹ dei: et in corde colit. q̃ in corde nō
gnosciē habitare. **P**arit autē curio-
sitas expientia mali vt facile qui p̃
multa vagat offēbat: facile cadat
in laqueū: facile inueniat q̃d perni-
ciose delectet. **C**ōfligit sane aduer-
sus hanc sciētie spūs. docēs eligere
bonū. reprobare malū: docēs quid
p̃niciōsi sit. q̃d ṽ expediat experia-
ri. **V**erūtamen in multis in occupiscē-
tia expientia transire videt. **D**abes
ḡ hos gradus in dīna filia iacob:
quā nimirū ad videndū alienigenas
mulierē egressā emo: filius fidei
corrupisse ac deinde blandicijs deli-
nisse legiē. ita vt illi p̃aia ei inuenerit.
Dico autē in occupiscētiā. et ut p̃-
phetā meminit in affectum cordis
trāfisse hominē. qui legem spreuit.
honestatē abiecit: valescit pudor:
timorē autē dñi penitus trāsilijt: sō-
loq̃ velle appetitu. sequit cōcupi-
scētiā solam. sola trahit volupta-
te: et est apud eum pro ratōne vo-
luntas. **C**ontra hanc igitur cōcu-
piscētiā mali dimicat fortitudo:
neq̃ enivlla iā nisi in manu forti li-
beratō est. **I**ndicat sibi hō ieiunia.
corp⁹ castiget et subiciat fuituti: ne
forte iam de radice colubri egredi-
at regul⁹: de occupiscētia cōsuetudo.

Quēadmodū enī misera nimis et mi-
serabilis hūana fragilitas. sine prus-
ritu occupiscētie aut impetu desiste-
rii sola consuetudine ipsā ad illicita
trahat: utinā omnibz liceat igno-
rare. Nimirū peccatū faciēs suus ē
peccati: seruus plane dyaboli ad p-
ua queq; put ducit sequens: a quo
nimirū captiuus tenet ad ipsius vo-
luntatē. Est autē consuetudo hec gra-
uis quedā et permittōsa cathena. sol-
uēdaviq; facilius q̄ rumpenda. vt
hic maxime vulgare illud puerbiū
videat v̄surpari. industriā violētia
potiorq; vt quēadmodū visui res
pellit et feruore spūs feruor extin-
guat desideriorū: vt maligni artes
arte deludas. et consuetudini consiliū op-
ponas. Alioq; si forte violētia ques-
ras et castigatōem corporis speras
consuetudini pualē: timēdū oīno ē ne
sit p̄uiciosus labor. et prius ipsa sub-
stātia deficiat q̄ molita occupiscen-
tia: p̄sertim q̄ altera quedā natura
sit ipsa consuetudo. Necessariū itaq; ē
consiliū: vt ab ipso magis consilij ange-
lo ministratū vel ab hōie aliquo spi-
rituali. q̄ cogitatōnes satisane spūs
ritualiaq; remedia nō ignoret: sub-
trahenda nobis occasio est et opor-
tunitas fugiēda peccati. Legimus
fratres in heremo fornicatōis spū
quēpiam impugnatū. laudabili pr-
sus industria a patre curatū. Ab-
uocās enī senior fratrem alterū secre-
to. iussit vt eūdz lacessiret iniurijs.
et prior ipse q̄si accepta ab eo iniu-
ria quereret: anxiebat ille et ofus-
sus vehemens. sic in breui oblitus
est pristina tēptatōis: vt querenti
de ea nō sine ammiratōe plurima res-
pōderet. Dape viuere nō licet et for-
nicari libet: Sed forte necdūz venit
cui victoria reposita ē. quē triūpho

manet. cui cōsonā debet. et tēptō
ex consuetudine p̄bit: quāto liberi-
us tāto desperatius peccans totas
iam occupiscētie laxat habenas. to-
to impetu ferē in p̄ceps: sicut scri-
ptū est. Peccator cū venerit in p̄fūz
dū maloz otemnit. Hunc ergo con-
temptū necesse est vt spūs intel-
ctus impugnet: illūmās tenebras
cordis: et lucē diuine misericōdie et co-
piose miseratōis infundens. Intel-
ligentia nempe diuinis et altissimis
rebus attribuenda est: quas quidē
ratio humana nullatenus. difficile
autem vel fides ipsa cōprehendere
possit. vt est illud. Vbi abundauit
delictum: superabundauit et gratia.
Nam si cōtemptus persistit. acce-
dere necesse est et maliciā. vt quam
potest solatōem desperatus miser
admittat: et cui non est pars in bo-
nis letet vel in malis: letetur cū ma-
lefecerit. et exultet in rebus pessimis.
Ex his ergo solum hoc remedium
est. vt ipse aduersus maliciā sapi-
entia congregiatur: ap̄iaq; textera
prelietur. que succūbere oīmo non
nouit. Quādo enī liberet qui in has
bituatōem descendit. nisi preuentia-
tur in benedictōibz superne dulce-
dinis. vt clauum clauo expellat. et
pestiferam dulcedinem viciozum io-
cunditas spiritalis vnctōis exclu-
dat. Attingit ergo a fine vsq; ad
finem fortiter sapientia victrix. era-
dicādo singula vicia: singulas inse-
rēdo vtutes. Excute siquidē negli-
gētia. vt timoris spūs repleat men-
tem: abiciat curiositas. vt succedat
pietas: expietia mali fugat. appo-
nitq; sciētia. Sic et occupiscētie pua-
let fortitudo. et consiliū consuetudinem
amouet: et desperatē oīmo malicia

sapientia regnat. Quia quidem tri-
umphante de cetero misera illa qua
piciose negligētia supauerat pe-
lus excitauerat curiositas. attrahe-
rat experientia. tenuerat occupiscentia
ligauerat consuetudo. otēptus in car-
cere trusebat. malicia iugulauerat.
timor fuscitat. pietas blāde demul-
cet. sciētia quid actū sit indicās do-
lorē apponit qđ suum est. Fortitudo
erigit. osiliū soluit. intellectus edu-
cit de carcere. sapiētia mensam po-
nit. refocillat esurientes. salutari-
bus reparat alimentis.

De eo qđ scriptū est. beatus homo
qui inuenit sapientia.

Quid in hīs mūdo agimus fra-
tres: aut quid facim⁹ de hīs
mūdo: Si saluari cōtendim⁹
ap̄tū seculo nequā: quid adhuc de
hoc mūdo decernimus? Si exire vo-
lumus: quid cōpedes nostros nobis
scū trahere laboramus? Donamus
aureos esse: s̄ multo melius est. sine
his liberari: q̄ eoz occasione tene-
ri. Non estimemus preciū. s̄ impedi-
mentū s̄deremus: ne preter ipsam
que dura satis reputanda est cōdi-
tionis necessitatē. etiam cupiditate
inhorere his incipiamus: et manis
sollicitudinis nexib⁹ irretiri. **Q**uid
enī in opedib⁹ faciat quis p̄cutari
forte minus aggruū iudicē. q̄ vide-
licet ad patiendū magis q̄ ad alii
quid faciendū soleāt homines opedi-
ri: et actōnis impedimenta cōpedes
sūt ammicula aut passiōis. **A**gē-
dum tamē nobis aliquid in hoc mū-
do: agēdū t̄q̄ penitētia: s̄ ad pas-
sionē hēc potius q̄ ad actōem vide-
bitur pertinere. **N**ihilomin⁹ tamē
agendum hic nobis aliquid: nō qui-
dem de hoc mundo. sed in hīs mūdo.

Cū enim legat⁹ adam in loco volu-
ptatis ab initio positus vt opare⁹:
quis sanum sapiens filios eius in lo-
co afflictōis ad feriandum positos
arbitrē? **O**pemur. sed cibū qui nō
perit: opemur opus salutis nostre.
Operemur in vinea domini. vt vena-
rium diurnū accipere mereamur.
Operem⁹ in sapiētia q̄ dicit. qui ope-
rantur in me nō peccabunt. **A**ger
enī est mundus ait veritas. **F**odias
mus in eo: thesaur⁹ absconditus la-
tet: effodiamus eū. **I**psa est enī sa-
piētia. que trahit de occultis. **O**m-
nes eam querimus: omnes occupiscenti-
mus eā. **S** Frustra q̄rit. qui in lectu-
lo suo querit: neq̄ enim in terra su-
auiter viuētū inueniē. **L**ectulus ē.
et ibi gīgantē queris? **T**uus est. et
mibi speras inuenire eū. q̄ diuersori-
um semp ignoras? **S**i queritis inq̄t
q̄rite: cōuertimini et venite. **Q**ueris
vnde? **A** lectulo tuo. **Q**ueris vnde
ouertaris? **A** voluntatib⁹ tuis auer-
tere. **E**t si in volūtatib⁹ meis nō in-
uenio: vbi inquis inuenio sapiētia?
Vehemēter enī desiderat aīa mea:
nec inuenisse sufficet si otigerit in-
uenire. nisi mensurā bonā et confer-
tā et coagitatā et sup̄effluētē ponā
in finū meū. **M**erito quidem. **B**eat⁹
enī homo q̄ inuenit sapiētia: et q̄ af-
fluit prudentia. **Q**uere s̄ dū inue-
niri potest: et dū app̄e est muoca illā
Vis audire q̄ app̄e sit? **P**rope est ver-
bū in corde tuo et in ore tuo: tantum
illud recto si quesieris corde. **E**rige
cor. surge de lectulo tuo: vt nō fru-
stra audias amonētē furfū habere
cor. **S**ic enim inuenies corde sapi-
entiā: ore afflues prudentia: s̄ afflu-
ere non effluere vel euomere cura.
Nimirū mel inuenisti si inuenisti sa-
piētia: tantū ne multū comedas: ne
E e j